

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2009/50/EF

af 25. maj 2009

om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, første afsnit, nr. 3), litra a), og nr. 4),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Regionsudvalget ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på gradvist at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed indeholder traktaten bestemmelser om de foranstaltninger, der skal vedtages på områderne asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandstatsborgeres rettigheder.
- (2) Det fastsættes i traktaten, at Rådet vedtager foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken for så vidt angår betingelserne for indrejse og ophold, standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser og foranstaltninger til definition af de rettigheder og betingelser, hvorefter tredjelandstatsborgere, som har lovligt ophold i en medlemsstat, kan opholde sig i andre medlemsstater.
- (3) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000 blev der opstillet en målsætning om at gøre Fællesskabets økonomi til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre

job og større social samhørighed, senest i 2010. Foranstaltninger for at tiltrække og fastholde højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelands på grundlag af en strategi baseret på medlemsstaternes behov skal ses i den bredere sammenhæng, der blev opstillet med Lissabonstrategien og Kommissionens meddelelse af 11. december 2007 om de integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse.

- (4) I Haagprogrammet, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde den 4.-5. november 2004, erkendte man, at lovlig migration vil spille en vigtig rolle med hensyn til udbygning af den videnbaserede økonomi i Europa og fremme af den økonomiske udvikling og dermed bidrage til gennemførelsen af Lissabonstrategien. Det Europæiske Råd opfordrede Kommissionen til at forelægge en politikplan for lovlig migration, herunder indrejseprocedurer, der gør det muligt at reagere hurtigt på udsving i efterspørgslen efter arbejdskraftindvandring på arbejdsmarkedet.
- (5) På Det Europæiske Råds møde den 14.-15. december 2006 enedes man om en række foranstaltninger for 2007, bl.a. at udforme politikker for en velforvaltet, lovlig indvandring, der fuldt respekterer nationale kompetencer, for at hjælpe medlemsstaterne med at dække de nuværende og fremtidige behov for arbejdskraft.
- (6) For at nå målene i Lissabonstrategien er det også vigtigt at fremme mobiliteten inden for EU for højt kvalificerede arbejdstagere, der er unionsborgere, navnlig fra de medlemsstater, der tiltrådte EU i 2004 og 2007. Ved gennemførelsen af dette direktiv er medlemsstaterne forpligtet til at respektere princippet om fællesskabspræference som navnlig kommer til udtryk i de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005.
- (7) Formålet med dette direktiv er at bidrage til at nå disse mål og løse problemerne med mangel på arbejdskraft ved at fremme tredjelandstatsborgeres indrejse og mobilitet — for at skaffe højt kvalificeret arbejdskraft — med henblik på ophold på over tre måneder og derved gøre Fællesskabet mere attraktivt for sådanne arbejdstagere fra hele verden og opretholde konkurrenceevnen og den økonomiske vækst. For at nå disse mål er det nødvendigt at lette højt kvalificerede arbejdstagers og deres familiers indrejse ved at indføre en fast-track indrejseprocedure og ved at give dem samme sociale og økonomiske rettigheder som statsborgerne i værtsmedlemsstaten på en række områder. Det er også nødvendigt at tage hensyn

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.11.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 9.7.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Udtalelse af 18.6.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

til prioriteterne, arbejdsmarkedets behov og modtagelseskapaciteten i medlemsstaterne. Dette direktiv bør ikke berøre ikke medlemsstaternes beføjelser til at opretholde eller indføre nye nationale opholdstilladelser med henblik på enhver form for beskæftigelse. De berørte tredjelandstatsborgere bør have mulighed for at ansøge om et blå EU-kort eller en national opholdstilladelse. Endvidere bør dette direktiv ikke påvirke de muligheder, en indehaver af et blå EU-kort har for at få yderligere rettigheder og fordele, som måtte gives i henhold til national ret, og som er forenelige med dette direktiv.

- (8) Dette direktiv bør ikke berøre ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte, hvor mange tredjelandstatsborgere der kan få indrejse med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse. Dette bør også gælde for tredjelandstatsborgere, der søger om at forblive på en medlemsstats område for at udøve en betalt økonomisk aktivitet, og som har lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i medfør af andre ordninger, f.eks. studerende, der lige har fuldført deres studier, eller forskere, der har fået indrejse i medfør af henholdsvis Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 2005/71/EF af 12. oktober 2005 om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning ⁽²⁾, og hvis adgang til arbejdsmarkedet i medlemsstaten ikke er konsolideret i medfør af Fællesskabsretten eller national ret. For så vidt angår antallet af indrejsetilladelser bibeholder medlemsstaterne desuden muligheden for ikke at give opholdstilladelse til beskæftigelse generelt eller inden for visse erhverv, økonomiske sektorer eller regioner.
- (9) For at vurdere, om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution, kan der med henblik på dette direktiv henvises til niveau 5a og 6 i ISCED (»den internationale standardklassifikation for skolevæsenet«) 1997.
- (10) Dette direktiv bør indeholde bestemmelser om en fleksibel indrejseordning, der reguleres af efterspørgslen og er baseret på objektive kriterier såsom en minimumsløntærskel, der er sammenlignelig med lønniveauerne i medlemsstaterne, og på faglige kvalifikationer. Det er nødvendigt at fastsætte en mindste fællesnævner for løntærsklen for at sikre en minimumsharmonisering af indrejsebetingelserne i hele Fællesskabet. Løntærsklen angiver et minimumsniveau, men medlemsstaterne kan fastsætte en højere løntærskel. Medlemsstaterne bør fastsætte deres løntærskel efter situationen og organisations-

måden på deres respektive arbejdsmarkeder og deres generelle indvandringspolitikker. Der kan fastsættes undtagelser fra hovedordningen for så vidt angår løntærsklen for specifikke erhverv, hvor den berørte medlemsstat vurderer, at der er særlig mangel på tilgængelig arbejdskraft, og når sådanne erhverv indgår i hovedgruppe 1 og 2 i ISCO (»den internationale fagklassifikation«)-klassifikationen.

- (11) Dette direktiv har kun til formål at fastlægge betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse inden for rammerne af det blå EU-kort, herunder udvælgelseskriterierne med tilknytning til en løntærskel. Det eneste formål med denne løntærskel er at medvirke til, under hensyntagen til statistiske bemærkninger fra Kommissionen (Eurostat) eller de berørte medlemsstater, at fastlægge anvendelsesområdet for det blå EU-kort, der udstedes af hver enkelt medlemsstat på basis af fælles regler. Det tilsigter ikke at fastsætte lønninger, og det fraviger derfor ikke regler eller praksis på medlemsstatsplan eller kollektive aftaler, og det udgør ikke nogen form for harmonisering på dette område. Dette direktiv respekterer fuldt ud medlemsstaternes kompetencer, især med hensyn til beskæftigelse, arbejdskraft og sociale spørgsmål.
- (12) Når en medlemsstat har besluttet at lade en tredjelandstatsborger, der opfylder de relevante kriterier, indrejse, bør den tredjelandstatsborger, som har ansøgt om det blå EU-kort, modtage den særlige opholdstilladelse, der indføres med dette direktiv, som bør give gradvis adgang til arbejdsmarkedet samt ret til ophold og mobilitet for den pågældende og dennes familie. Fristen for at undersøge ansøgningen om et blå EU-kort bør ikke omfatte den tid, der er nødvendig for at få faglige kvalifikationer anerkendt, eller den tid, der er nødvendig for at udstede et visum, hvis dette er påkrævet. Dette direktiv berører ikke nationale procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser. Udpegelsen af de kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv berører ikke den rolle og det ansvar, som andre nationale myndigheder og, når det er relevant, arbejdsmarkedets parter, har for så vidt angår gennemgangen af og afgørelsen om ansøgningen.
- (13) Formatet på det blå EU-kort bør være i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere ⁽³⁾, hvilket gør det muligt for medlemsstaterne at indsætte oplysninger om, navnlig på hvilke betingelser en person har ret til at arbejde.

⁽¹⁾ EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 289 af 3.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

- (14) Tredjelandstatsborgere, der er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og et blåt EU-kort udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, bør have tilladelse til at rejse ind i og frit bevæge sig rundt på en anden medlemsstats område, der anvender Schengenreglerne fuldt ud, i op til tre måneder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)⁽¹⁾ og artikel 21 i Konvention om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser.
- (15) Det bør erkendes, at jobmobiliteten og den geografiske mobilitet for højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere udgør en væsentlig mekanisme for at forbedre arbejdsmarkedets effektivitet, forebygge mangel på kvalificeret arbejdskraft og udjævne manglende balance regionalt. For at respektere princippet om fællesskabspræference og undgå muligt misbrug af ordningen bør mulighederne for jobmobilitet for højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere begrænses til de to første år, hvor de er lovligt beskæftiget i en medlemsstat.
- (16) Dette direktiv respekterer fuldt ud ligebehandlingen mellem statsborgere fra medlemsstaterne og indehavere af et blåt EU-kort med hensyn til løn, når de befinder sig i sammenlignelige situationer.
- (17) Ligebehandling af indehavere af et blåt EU-kort omfatter ikke foranstaltninger i forbindelse med erhvervsuddannelse, der er omfattet af sociale bistandsordninger.
- (18) Indehavere af et blåt EU-kort bør sikres ligebehandling for så vidt angår social sikring. De sociale sikringsgrene er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som flytter inden for Fællesskabet⁽²⁾. Rådets forordning (EF) nr. 859/2003 af 14. maj 2003 om udvidelse af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 til at omfatte tredjelandstatsborgere, der ikke allerede er dækket af disse bestemmelser udelukkende på grund af deres nationalitet⁽³⁾, udvider bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 til også at omfatte tredjelandstatsborgere, der har lovligt ophold i Fællesskabet, og som er i en situation, der går på tværs af grænserne. Bestemmelserne om ligebehandling for så vidt angår social sikring i dette direktiv gælder også direkte for personer, der indrejser til en medlemsstats område direkte fra et tredjeland, forudsat at den berørte person har lovligt ophold som indehaver af et gyldigt blåt EU-kort, bl.a. under en midlertidig arbejdsløshedsperiode, og at han opfylder betingelserne i national lovgivning for at have ret til den pågældende sociale ydelse.
- Dette direktiv bør dog ikke give indehaveren af et blåt EU-kort flere rettigheder end de rettigheder, der allerede eksisterer ifølge gældende fællesskabsret, hvad angår social sikring for tredjelandstatsborgere, som har tilknytning til flere medlemsstater. Endvidere bør dette direktiv ikke indrømme rettigheder i forbindelse med situationer, der ligger uden for fællesskabsrettens anvendelsesområde, som f.eks. situationen for familiemedlemmer, der opholder sig i et tredjeland.
- (19) De faglige kvalifikationer, en tredjelandstatsborger har erhvervet i en anden medlemsstat, bør anerkendes på samme måde som for unionsborgere. Der bør tages hensyn til kvalifikationer erhvervet i et tredjeland i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer⁽⁴⁾.
- (20) Den geografiske mobilitet inden for Fællesskabet bør kontrolleres og reguleres af efterspørgslen i det første tidsrum, hvor en højt kvalificeret tredjelandsarbejdstager har lovligt ophold. Der bør fastsættes bestemmelser om undtagelser fra Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding⁽⁵⁾ for ikke at straffe højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere, der er geografisk mobile, men som endnu ikke har fået den i nævnte direktiv omhandlede status som fastboende udlænding i EF, og for at fremme geografisk og cirkulær migration.
- (21) Højt kvalificerede tredjelandsarbejdstageres mobilitet mellem Fællesskabet og deres oprindelsesland bør fremmes og opretholdes. Der bør fastsættes undtagelser fra direktiv 2003/109/EF for derved at forlænge det tidsrum, hvori de kan være væk fra Fællesskabets område, uden at afbryde det tidsrum med lovligt og kontinuerligt ophold, der er nødvendigt for at få status som fastboende udlænding i EF. For at fremme den cirkulære migration af højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere bør disse også have tilladelse til at være væk fra Fællesskabets område i længere tidsrum end dem, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/109/EF, når de har opnået status som fastboende udlænding i EF.

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Den danske specialudgave: serie I, kapitel 1971(II), s. 366.

⁽³⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

- (22) Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne afholde sig fra aktivt at søge at rekruttere i udviklingslande i sektorer, hvor der er mangel på arbejdskraft. De politikker og principper for en etisk forsvarlig ansættelsespraksis, der finder anvendelse på arbejdsgiverne i den offentlige og den private sektor, bør udvikles i nøglesektorer, f.eks. i sundhedssektoren, således som det understreges i Rådets og medlemsstaternes konklusioner af 14. maj 2007 vedrørende et europæisk handlingsprogram til afhjælpning af den kritiske mangel på sundhedspersonale i udviklingslandene (2007-2013) samt i uddannelsessektoren, hvis det er relevant. De bør styrkes gennem udvikling og anvendelse af mekanismer, retningslinjer og andre redskaber, der letter cirkulær og midlertidig migration samt andre foranstaltninger, der kan mindske de negative og øge de positive virkninger af indvandring af højt kvalificeret arbejdskraft fra udviklingslandene for at forvandle »hjerneflugt« til »hjernegevinst«.
- (23) Gunstige betingelser for familiesammenføring og adgang til arbejdsmarkedet for ægtefæller bør udgøre et grundlæggende element i dette direktiv, der sigter mod at tiltrække højt kvalificerede tredjelandsarbejdstagere. For at nå dette mål bør der fastsættes bestemmelser om særlige undtagelser fra Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring⁽¹⁾. Undtagelsen i artikel 15, stk. 3, i dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan opretholde eller indføre integrationsbetingelser og -foranstaltninger, herunder sprogindlæring, for familiemedlemmer til en indehaver af et blå EU-kort.
- (24) Der bør fastsættes særlige bestemmelser om rapportering med henblik på at overvåge gennemførelsen af dette direktiv for at indkredse og om muligt modvirke eventuelle virkninger i form af »hjerneflugt« fra udviklingslandene og for at undgå »hjernesild«. Medlemsstaterne bør hvert år fremsende de relevante data til Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse⁽²⁾.
- (25) Målene for dette direktiv, nemlig indførelsen af en særlig indrejseprocedure og vedtagelsen af betingelser for indrejse og ophold i medlemsstaterne på mere end tre måneder for tredjelandsstatsborgere, med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, og for deres familiemedlemmer, kan ikke i tilstrækkelig grad, særligt for så vidt angår sikringen af deres mobilitet mellem medlemsstaterne, opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med

proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (26) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der er anerkendt navnlig i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (27) I overensstemmelse med punkt 34 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁽³⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (28) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.
- (29) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Formålet med dette direktiv er at fastsætte:

- a) betingelserne for indrejse og ophold på medlemsstaternes område i over tre måneder for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse som indehavere af det blå EU-kort og for deres familiemedlemmer
- b) betingelserne for tredjelandsstatsborgeres og deres familiemedlemmers indrejse og ophold i medfør af litra a) i andre medlemsstater end den første medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23.

⁽³⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1
- b) »højt kvalificeret beskæftigelse«: beskæftigelse af en person, som:
- i den pågældende medlemsstat er beskyttet som arbejdstager i henhold til national arbejdsret og/eller i henhold til national praksis, uanset retsforholdet, for at udøve reelt og effektivt arbejde for eller under en anden persons ledelse
 - aflønnes, og
 - har den krævede relevante og specifikke kompetence, som dokumenteret ved højere faglige kvalifikationer
- c) »det blå EU-kort«: den tilladelse, hvorpå er anført »det blå EU-kort«, og som giver indehaveren ret til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område på betingelserne i dette direktiv
- d) »første medlemsstat«: den medlemsstat, der først udsteder »det blå EU-kort« til den pågældende tredjelandstatsborger
- e) »en anden medlemsstat«: enhver anden medlemsstat end den første medlemsstat
- f) »familiemedlemmer«: tredjelandstatsborgere som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF
- g) »højere faglige kvalifikationer«: kvalifikationer attesteret ved dokumentation for kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution, eller, som en undtagelse, når det er fastsat i den nationale lovgivning, attesteret ved mindst fem års erhvervs erfaring på et niveau svarende til kvalifikationer fra en højere uddannelsesinstitution, som er relevante inden for det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller det bindende ansættelsestilbud
- h) »kvalifikation fra en højere uddannelsesinstitution«: ethvert eksamensbevis, certifikat og andet uddannelsesbevis udstedt af en kompetent myndighed, der bekræfter, at den pågældende har gennemført en uddannelse ud over sekundærniveauet, dvs. en nærmere bestemt række kurser på en uddannelsesinstitution, der anerkendes som en højere uddannelsesinstitution i den stat, hvori den er beliggende. Med henblik på dette direktiv tages en kvalifikation fra en højere uddannelsesinstitution i betragtning, forudsat at de studier, der er nødvendige for at opnå den, har varet mindst tre år

i) »erhvervs erfaring«: den faktiske og lovlige udøvelse af det pågældende erhverv

j) »lovreguleret erhverv«: et lovreguleret erhverv som defineret i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, der ansøger om indrejse på en medlemsstats område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse på betingelserne i dette direktiv.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere:

- a) der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat på grundlag af midlertidig beskyttelse eller har ansøgt om tilladelse til at opholde sig i landet på dette grundlag og afventer, at der træffes afgørelse om deres status
- b) som er omfattet af international beskyttelse i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse⁽¹⁾, eller som har søgt om international beskyttelse i henhold til nævnte direktiv, og hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- c) som er omfattet af beskyttelse i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis, eller som har søgt om beskyttelse i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivning, internationale forpligtelser eller praksis, og hvis anmodning der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- d) der ansøger om ophold i en medlemsstat som forsker, som defineret i direktiv 2005/71/EF, for at gennemføre et forskningsprojekt
- e) der er familiemedlemmer til unionsborgere, der har udøvet eller udøver deres ret til fri bevægelighed inden for Fællesskabet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁽²⁾
- f) der har status som fastboende udlænding i EF i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2003/109/EF og udøver deres ret til at opholde sig i en anden medlemsstat for at udøve en økonomisk aktivitet som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende

⁽¹⁾ EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77. Berigtiget i EUT L 229 af 29.6.2004, s. 35.

- g) der indrejser i en medlemsstat i medfør af forpligtelser i en international aftale, som gør det lettere for bestemte kategorier af fysiske personer inden for handel og investering at indrejse og få midlertidigt ophold
- h) der har fået tilladelse til indrejse på en medlemsstats område som sæsonarbejdere
- i) hvis udvisning er blevet suspenderet på grund af faktiske eller retlige omstændigheder
- j) der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser⁽¹⁾, så længe de er udstationeret på den pågældende medlemsstats område.

Dette direktiv finder endvidere ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og de pågældende tredjelande har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed.

3. Dette direktiv berører ikke aftaler mellem Fællesskabet og/eller dets medlemsstater og et eller flere tredjelande, som indeholder lister over erhverv, der ikke bør falde ind under dette direktiv, for at sikre en etisk forsvarlig rekruttering i sektorer, hvor der er mangel på arbejdskraft, ved at beskytte de menneskelige ressourcer i de udviklingslande, der undertegner sådanne aftaler.

4. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at udstede andre opholdstilladelser end det blå EU-kort for enhver form for beskæftigelse. Sådanne opholdstilladelser giver ikke adgang til opholdsret i andre medlemsstater som omhandlet i dette direktiv.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

1. Dette direktiv berører ikke gunstigere bestemmelser i:
- a) fællesskabsretten, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet eller mellem Fællesskabet og dets medlemsstater og et eller flere tredjelande
- b) bilaterale eller multilaterale aftaler, der er indgået mellem en eller flere medlemsstater og et eller flere tredjelande.
2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser for de personer,

der finder anvendelse på, for så vidt angår følgende bestemmelser i dette direktiv:

- a) artikel 5, stk. 3, i medfør af artikel 18
- b) artikel 11, artikel 12, stk. 1, andet punktum, artikel 12, stk. 2, artikel 13, 14, 15 og artikel 16, stk. 4.

KAPITEL II

BETINGELSER FOR INDREJSE

Artikel 5

Indrejsekriterier

1. En tredjelandstatsborger, der ansøger om et blå EU-kort på betingelserne i dette direktiv, skal med forbehold af artikel 10, stk. 1:

- a) fremlægge en gyldig ansættelseskontrakt, eller, som fastsat i national ret, et bindende jobtilbud med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse af mindst ét års varighed i den pågældende medlemsstat
- b) fremlægge et dokument, der attesterer opfyldelse af betingelserne i den nationale ret for unionsborgeres udøvelse af et reguleret erhverv som specificeret i ansættelseskontrakten eller i det bindende jobtilbud, som fastsat i national ret
- c) for så vidt angår ikke-regulerede erhverv fremlægge dokumenter, der beviser, at den pågældende har relevante højere faglige kvalifikationer inden for det erhverv eller den sektor, der er angivet i ansættelseskontrakten eller i det bindende jobtilbud, som fastsat i national ret
- d) fremlægge et gyldigt rejsedokument som fastsat i national ret, en ansøgning om et visum eller et visum, hvis det sådant kræves, samt om nødvendigt dokumentation for en gyldig opholdstilladelse eller et nationalt langtidvisum. Medlemsstaterne kan kræve, at rejsedokumentets gyldighedsperiode mindst skal dække opholdstilladelsens første gyldighedsperiode
- e) fremlægge bevis for, at den pågældende er i besiddelse af, eller, hvis fastsat i national ret, har ansøgt om en sygeforsikring, der dækker alle de risici, som statsborgere i den pågældende medlemsstat normalt er dækket for, såfremt der ikke i forbindelse med eller som følge af ansættelseskontrakten gives sådan forsikringsdækning eller tilsvarende ret til ydelser
- f) ikke betragtes som en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden.

⁽¹⁾ EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgeren opgiver sin adresse på den pågældende medlemsstats område.

3. Ud over de i stk. 1 anførte betingelser må den bruttoårlsløn, der er resultatet af den månedsløn eller årlsløn, der er fastsat i ansættelseskontrakten eller det bindende jobtilbud, ikke ligge under en relevant løntærskel, som er fastsat og offentliggjort af medlemsstaterne med dette formål, og som skal være mindst 1,5 gange den gennemsnitlige bruttoårlsløn i den pågældende medlemsstat.

4. I forbindelse med gennemførelsen af stk. 3 kan medlemsstaterne kræve, at alle de betingelser, der i henhold til gældende lovgivning, kollektive overenskomster eller praksis i de relevante brancher gælder for højt kvalificeret beskæftigelse, opfyldes.

5. Som en undtagelse til stk. 3 og i forbindelse med beskæftigelse inden for erhverv, hvor der især er behov for arbejdstagere fra tredjelande, og som hører til de store grupper 1 og 2 i ISCO, kan løntærsklen være mindst 1,2 gange den gennemsnitlige bruttoårlsløn i den pågældende medlemsstat. I så fald sender den pågældende medlemsstat hvert år Kommissionen listen over de erhverv, for hvilke der er truffet afgørelse om en undtagelse.

6. Denne artikel berører ikke de kollektive overenskomster eller praksis, der i de relevante brancher gælder for højt kvalificeret beskæftigelse.

Artikel 6

Antal indrejsetilladelser

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til at fastsætte, hvor mange tredjelandsstatsborgere der kan få indrejse på deres område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse.

KAPITEL III

DET BLÅ EU-KORT, PROCEDURE OG GENNEMSIGTIGHED

Artikel 7

Det blå EU-kort

1. En tredjelandsstatsborger, der har indgivet ansøgning og opfylder betingelserne i artikel 5, og hvis ansøgning de kompetente myndigheder har truffet en positiv afgørelse om i overensstemmelse med artikel 8, får udstedt et blå EU-kort.

Den pågældende medlemsstat letter tredjelandsstatsborgerens adgang til at opnå de nødvendige visa.

2. Medlemsstaterne fastsætter en standardgyldighedsperiode for det blå EU-kort, som skal være på mellem et og fire år. Hvis ansættelseskontrakten dækker en periode, der er kortere end denne periode, udstedes eller forlænges det blå EU-kort for et tidsrum svarende til ansættelseskontraktens længde plus tre måneder.

3. Det blå EU-kort udstedes af medlemsstatens kompetente myndigheder, der anvender det ensartede format, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002. I overensstemmelse med litra a), punkt 7.5-9, i bilaget til nævnte forordning anfører medlemsstaterne på det blå EU-kort betingelserne for adgangen til arbejdsmarkedet som fastsat i artikel 12, stk. 1, i dette direktiv. Under overskriften »tilladelsens art« i opholdstilladelsen anfører medlemsstaterne »det blå EU-kort«.

4. Det blå EU-kort giver i den periode, hvor det er gyldigt, indehaveren ret til:

- indrejse, fornyet indrejse og ophold i den medlemsstat, der har udstedt det blå EU-kort
- at nyde godt af de rettigheder, der er anerkendt i dette direktiv.

Artikel 8

Årsager til afslag

1. Medlemsstaterne giver afslag på en ansøgning om det blå EU-kort, hvis ansøgeren ikke opfylder betingelserne i artikel 5, eller hvis de fremlagte dokumenter er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalskede eller ulovligt ændret.

2. Inden medlemsstaterne træffer afgørelse om en ansøgning om det blå EU-kort, og når de overvejer forlængelser eller tilladelser i henhold til artikel 12, stk. 1 og 2, i løbet af de første to års lovlige beskæftigelse som indehaver af et blå EU-kort, kan de undersøge situationen på deres arbejdsmarked og anvende deres nationale procedurer for så vidt angår ansættelseskravene for en ledig stilling.

Medlemsstaterne kan undersøge, om den pågældende ledige stilling ikke kan besættes med arbejdskraft fra medlemsstaten eller et andet EF-land, med tredjelandsstatsborgere, der opholder sig lovligt i denne medlemsstat og som allerede er en del af arbejdsmarkedet i medfør af Fællesskabsret eller national lovgivning, eller med fastboende udlændinge i EF, der ønsker at flytte til denne medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse i overensstemmelse med kapitel III i direktiv 2003/109/EF.

3. En ansøgning om et blå EU-kort kan også anses for ikke at kunne imødekommes af de grunde, der er nævnt i artikel 6.

4. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om et blå EU-kort for at sikre en etisk forsvarlig rekruttering i sektorer, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft i oprindelseslandene.

5. Medlemsstaterne kan give afslag på en ansøgning om et blå EU-kort, hvis arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret er blevet straffet for sort arbejde og/eller ulovlig beskæftigelse.

Artikel 9

Inddragelse eller afslag påforlængelse af det blå EU-kort

1. Medlemsstaterne inddrager eller afslår at forlænge gyldigheden af et blå EU-kort, der er udstedt på grundlag af dette direktiv, i følgende tilfælde:

- a) hvis det er erhvervet på uretmæssig vis eller er forfalsket eller ulovligt ændret
- b) hvis det viser sig, at indehaveren ikke opfyldte eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse og ophold, der er fastsat i dette direktiv, eller opholder sig i landet af andre årsager end den, på grundlag af hvilken indehaveren fik opholdstilladelse
- c) hvis indehaveren ikke har respekteret de begrænsninger, der er fastsat i artikel 12, stk. 1 og 2, og artikel 13.

2. Manglende meddelelse af ændringer i henhold til artikel 12, stk. 2, andet punktum, og artikel 13, stk. 4, anses ikke for tilstrækkelig årsag til at inddrage eller afslå at forlænge gyldigheden af et blå EU-kort, hvis indehaveren kan bevise, at meddelelsen ikke nåede frem til de kompetente myndigheder af årsager, som indehaveren ikke er herre over.

3. Medlemsstaterne kan inddrage eller afslå at forlænge gyldigheden af et blå EU-kort, der er udstedt på grundlag af dette direktiv, i følgende tilfælde:

- a) af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden
- b) hvis indehaveren af et blå EU-kort ikke har tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden at skulle gøre brug af den pågældende medlemsstats sociale bistandssystem. Medlemsstaterne vurderer disse midler på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger og -pensioner samt antallet af den berørte persons familiemedlemmer. Denne vurdering finder ikke sted i en arbejdsledelsesperiode som omhandlet i artikel 13.
- c) hvis den pågældende ikke har oplyst sin adresse
- d) hvis indehaveren af et blå EU-kort anmoder om social bistand, forudsat at medlemsstaten på forhånd har givet den pågældende tilstrækkelig skriftlig information.

Artikel 10

Ansøgning om indrejse

1. Medlemsstaterne afgør, om ansøgninger om det blå EU-kort skal indsendes af tredjelandstatsborgeren og/eller dennes arbejdsgiver.

2. Ansøgningen skal behandles og undersøges, hvis den pågældende tredjelandstatsborger har ophold uden for den medlemsstat, som den pågældende ønsker at indrejse i, eller hvis tredjelandstatsborgeren allerede opholder sig i den pågældende medlemsstat som indehaver af en gyldig opholdstilladelse eller et nationalt langtidvisum.

3. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale ret acceptere en ansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger, der ikke har en gyldig opholdstilladelse, men som befinder sig lovligt på dens område.

4. Uanset stk. 2 kan en medlemsstat bestemme, at en ansøgning kun kan indgives fra et sted uden for sit område, forudsat at gældende national ret på tidspunktet for vedtagelsen af dette direktiv allerede sætter sådanne grænser enten for alle tredjelandstatsborgere eller for specifikke kategorier af tredjelandstatsborgere.

Artikel 11

Proceduremæssige garantier

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder træffer afgørelse om den fuldstændige ansøgning om et blå EU-kort og informerer skriftligt ansøgeren herom i overensstemmelse med de procedurer for denne form for meddelelser, der er fastsat i den pågældende medlemsstats nationale ret, snarest muligt og senest 90 dage efter indgivelsen af ansøgningen.

Den pågældende medlemsstats nationale ret afgør de eventuelle konsekvenser af, at der ikke er truffet en afgørelse ved udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1.

2. Hvor de oplysninger eller dokumenter, der er vedlagt ansøgningen som bilag, er utilstrækkelige, informerer de kompetente myndigheder ansøgeren om de yderligere oplysninger, der kræves, og fastsætter en rimelig frist til at fremskaffe dem. Det i stk. 1 nævnte tidsrum suspenderes, indtil myndighederne har modtaget de krævede supplerende oplysninger eller dokumenter. Hvis der er ikke er fremlagt supplerende oplysninger eller dokumenter inden fristens udløb, kan ansøgningen afslås.

3. En afgørelse om afslag på en ansøgning om det blå EU-kort, en afgørelse om ikke at forlænge eller om at inddrage det blå EU-kort meddeles skriftligt den berørte tredjelandstatsborger og, hvis det er relevant, den pågældendes arbejdsgiver i overensstemmelse med de procedurer for meddelelser af denne art, der er fastsat i den relevante nationale ret, og kan anfægtes ad rettens vej i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med national ret. I meddelelsen specificeres årsagerne til afgørelsen, mulige klageprocedurer og fristen for at klage.

KAPITEL IV

RETTIGHEDER

Artikel 12

Adgang til arbejdsmarkedet

1. De første to år, hvor indehaveren af det blå EU-kort er lovligt beskæftiget i den pågældende medlemsstat, er den pågældendes adgang til arbejdsmarkedet begrænset til udøvelsen af de lønnede beskæftigelsesaktiviteter, der opfylder betingelserne for indrejse som fastsat i artikel 5. Efter de første to år kan medlemsstaterne ligestille de pågældende personer med medlemsstatens statsborgere for så vidt angår adgang til højt kvalificeret beskæftigelse.

2. De første to år, hvor indehaveren af det blå EU-kort er lovligt beskæftiget i den pågældende medlemsstat, kræver ændringer med hensyn til arbejdsgiver en forudgående skriftlig tilladelse fra de kompetente myndigheder i opholdsmedlemsstaten i overensstemmelse med de nationale procedurer og inden for tidsfristen i artikel 11, stk. 1. Ændringer, der berører betingelserne for indrejse kræver forudgående meddelelse eller, hvis det er fastsat i national ret, forudgående tilladelse.

Efter disse første to år giver den pågældende, hvis den berørte medlemsstat ikke gør brug af muligheden for ligebehandling i stk. 1, i overensstemmelse med de nationale procedurer meddelelse om ændringer, der berører betingelserne i artikel 5, til opholdsmedlemsstatens kompetente myndigheder.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde begrænsninger i adgangen til beskæftigelse, hvis de pågældende beskæftigelsesaktiviteter medfører udøvelse af offentlig myndighed og ansvar for sikring af statens generelle interesser, og hvis disse aktiviteter i overensstemmelse med eksisterende national ret eller fællesskabsret er forbeholdt medlemsstaternes egne statsborgere.

4. Medlemsstaterne kan bibeholde begrænsninger i adgangen til beskæftigelse i tilfælde, hvor de pågældende aktiviteter i overensstemmelse med national ret eller fællesskabsret er forbeholdt medlemsstaternes egne statsborgere, unionsborgere eller EØS-borgere.

5. Denne artikel finder anvendelse, uden at det berører det princip om fællesskabspræference, der er anført i de relevante bestemmelser i tiltrædelsesakterne af 2003 og 2005, særligt for så vidt angår rettighederne for de pågældende medlemsstaters egne statsborgere til at få adgang til arbejdsmarkedet.

Artikel 13

Midlertidig arbejdsløshed

1. Arbejdsløshed udgør ikke i sig selv en grund til at inddrage det blå EU-kort, medmindre arbejdsløsheden har varet i mere end tre på hinanden følgende måneder eller forekommer mere end én gang i løbet af det blå EU-korts gyldighedsperiode.

2. I det i stk. 1 nævnte tidsrum har indehaveren af det blå EU-kort ret til at søge og påtage sig beskæftigelse på de betingelser, der er fastsat i artikel 12.

3. Medlemsstaterne tillader indehaveren af det blå EU-kort fortsat at opholde sig på deres område, indtil den tilladelse, der er nødvendig i medfør af artikel 12, stk. 2, er givet eller afslået. En meddelelse som omhandlet i artikel 12, stk. 2, afslutter automatisk arbejdsløshedsperioden.

4. Indehaveren af det blå EU-kort giver opholdsmedlemsstatens kompetente myndigheder meddelelse om arbejdsløshedsperiodens begyndelse i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer.

Artikel 14

Ligebehandling

1. Indehavere af det blå EU-kort har samme rettigheder som statsborgere i den medlemsstat, der udstedte det blå kort, hvad angår:

- a) arbejdsvilkår, herunder løn og afskedigelse, samt krav til sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
- b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer har et bestemt erhverv, herunder fordele som følge af et sådant medlemskab, uden at det påvirker de nationale bestemmelser om offentlig orden og sikkerhed
- c) uddannelse og erhvervsuddannelse
- d) anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre faglige kvalifikationer i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer
- e) bestemmelser i national lovgivning om de sociale sikringsgrene som defineret i forordning (EØF) nr. 1408/71. De særlige bestemmelser i bilaget til forordning (EF) nr. 859/2003 finder tilsvarende anvendelse
- f) udbetaling af indtægtsbestemt erhvervet lovbestemt alderspension efter den sats, der gælder i henhold til debitor-medlemsstatens eller debitor-medlemsstaternes lovgivning, ved flytning til et tredjeland, jf. dog eksisterende bilaterale aftaler
- g) adgang til varer og tjenester samt opnåelse af varer og tjenester, der stilles til rådighed for offentligheden, herunder procedurer for at få adgang til bolig samt informations- og rådgivningstjenester fra arbejdsformidlingen
- h) fri adgang til hele den pågældende medlemsstats område inden for de grænser, der er fastsat i national ret.

2. Med hensyn til stk. 1, litra c) og g), kan de pågældende medlemsstater begrænse ligebehandlingen for så vidt angår stipendier og lån til studier og underhold eller andre stipendier og lån i forbindelse med sekundærundervisning og videregående uddannelse samt erhvervsuddannelse og procedurer for at få adgang til bolig.

Med hensyn til stk. 1, litra c):

- a) kan adgang til studier på universitetsniveau og ud over sekundærniveauet gøres betinget af særlige krav i overensstemmelse med national ret.
- b) kan den pågældende medlemsstat begrænse ligebehandling til de tilfælde, hvor det registrerede eller sædvanlige opholdssted for indehaveren af det blå EU-kort eller for det familiedlem, som ansøgning om ydelser vedrører, ligger inden for dens område.

Stk. 1, litra g), berører ikke aftalefrihed i overensstemmelse med fællesskabsretten og national ret.

3. Retten til ligebehandling efter stk. 1 berører ikke medlemsstatens ret til at inddrage eller afslå at forlænge gyldigheden af det blå EU-kort i overensstemmelse med artikel 9.

4. Hvis indehaveren af det blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 18, og der endnu ikke er truffet en positiv afgørelse om at udstede et blå EU-kort, kan medlemsstaterne begrænse ligebehandlingen på de områder, der er nævnt i stk. 1, bortset fra litra b) og d). Hvis medlemsstaterne i denne periode tillader ansøgeren at arbejde, behandles denne på lige fod med den anden medlemsstats egne statsborgere på alle de områder, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 15

Familiedlemmer

1. Direktiv 2003/86/EF finder anvendelse med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.

2. Uanset artikel 3, stk. 1, og artikel 8 i direktiv 2003/86/EF er en familiesammenføring ikke betinget af, at indehaveren af det blå EU-kort har rimelig udsigt til at opnå fast opholdsret og har haft ophold af en mindste varighed.

3. Uanset artikel 4, stk. 1, sidste afsnit, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/86/EF kan de deri omhandlede integrationskriterier og -foranstaltninger kun finde anvendelse, efter at de pågældende har opnået familiesammenføring.

4. Uanset artikel 5, stk. 4, første afsnit, i direktiv 2003/86/EF, gives der, hvis betingelserne for familiesammenføring er opfyldt, opholdstilladelse til familiedlemmer senest seks måneder efter, at ansøgningen herom er indgivet.

5. Uanset artikel 13, stk. 2 og 3, i direktiv 2003/86/EF er gyldighedsperioden af familiedlemmernes opholdstilladelse den samme som for opholdstilladelser udstedt til indehavere af det blå EU-kort, for så vidt deres rejседokumenters gyldighedsperiode tillader det.

6. Uanset artikel 14, stk. 2, andet punktum, i direktiv 2003/86/EF anvender medlemsstaterne ikke nogen tidsfrist for så vidt angår adgang til arbejdsmarkedet.

Dette stykke finder anvendelse fra den 19. december 2011.

7. Uanset artikel 15, stk. 1, i direktiv 2003/86/EF kan ophold i forskellige medlemsstater lægges sammen med henblik på beregningen af de fem års ophold, der kræves for at få selvstændig opholdstilladelse.

8. Hvis medlemsstaterne benytter sig af muligheden i stk. 6, finder bestemmelserne i artikel 16 i dette direktiv vedrørende sammenlægning af de tidsrum, indehaveren af det blå EU-kort har opholdt sig i forskellige medlemsstater, tilsvarende anvendelse.

Artikel 16

Status som fastboende udlænding i EF til indehavere af det blå EU-kort

1. Direktiv 2003/109/EF finder anvendelse med de undtagelser, der er fastsat i denne artikel.

2. Uanset artikel 4, stk. 1, i direktiv 2003/109/EF har en indehaver af det blå EU-kort, der har udnyttet muligheden i artikel 18 i dette direktiv, ret til at lægge de perioder sammen, hvor den pågældende har opholdt sig i forskellige medlemsstater, for derved at opfylde kravet om opholdets varighed, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) fem års lovligt og kontinuerligt ophold på Fællesskabets område som indehaver af det blå EU-kort, og

b) lovligt og kontinuerligt ophold i to år umiddelbart før den relevante ansøgning indgives som indehaver af det blå EU-kort i den medlemsstat, hvor der indgives ansøgning om EF-opholdstilladelse for fastboende udlænding.

3. Med henblik på beregning af varigheden af det lovlige og kontinuerlige ophold i Fællesskabet og uanset artikel 4, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2003/109/EF, afbryder perioder, hvor den pågældende er fraværende fra Fællesskabets område, ikke det tidsrum, der er nævnt i denne artikels stk. 2, litra a), hvis de er kortere end 12 på hinanden følgende måneder og ikke overstiger 18 måneder i alt inden for det i denne artikels stk. 2, litra a), nævnte tidsrum. Dette stykke finder også anvendelse i tilfælde, hvor indehaveren af det blå EU-kort ikke har udnyttet muligheden i artikel 18.

4. Uanset artikel 9, stk. 1, litra c), i direktiv 2003/109/EF forlænger medlemsstaterne, til 24 på hinanden følgende måneder, det tidsrum, hvor fravær fra Fællesskabets område tillades for indehavere af EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge med den bemærkning, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i dette direktiv, og for deres familiemedlemmer, der har fået status som fastboende udlændinge i EF.

5. De undtagelser fra direktiv 2003/109/EF, der er fastsat i denne artikels stk. 3 og 4, kan begrænses til de tilfælde, hvor den pågældende tredjelandstatsborger kan fremlægge bevis for, at vedkommende har været fraværende fra Fællesskabets område for at udøve en økonomisk aktivitet som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende eller for at udføre volontærtjeneste eller for at studere i vedkommendes oprindelsesland.

6. Artikel 14, stk. 1, litra f), og artikel 15 finder, når det er relevant, fortsat anvendelse på indehavere af EF-opholdstilladelse for fastboende udlændinge med den bemærkning, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, efter at indehaveren af det blå EU-kort har fået status som fastboende udlænding i EF.

Artikel 17

Opholdstilladelse for fastboende udlændinge

1. Indehavere af det blå EU-kort, der opfylder betingelserne i artikel 16 i dette direktiv for at få status som fastboende udlænding i EF, får udstedt en opholdstilladelse i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1030/2002.

2. Under overskriften »bemærkninger« i opholdstilladelsen, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, anfører medlemsstaterne »tidligere indehaver af det blå EU-kort«.

KAPITEL V

OPHOLD I ANDRE MEDLEMSSTATER

Artikel 18

Betingelser

1. Efter 18 måneders lovligt ophold i den første medlemsstat som indehaver af det blå EU-kort kan den pågældende person og dennes familiemedlemmer flytte til en anden medlemsstat end den første medlemsstat med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse på de betingelser, der er fastsat i denne artikel.

2. Indehaveren af det blå EU-kort og/eller vedkommendes arbejdsgiver indgiver hurtigst muligt og senest én måned efter indrejsen på den anden medlemsstats område en ansøgning om et blå EU-kort til denne medlemsstats kompetente myndighed og fremlægger alle de dokumenter, der godtgør, at betingelserne i artikel 5 er opfyldt i den anden medlemsstat. Den anden medlemsstat kan i overensstemmelse med national ret beslutte, at ansøgeren ikke må arbejde, før dens kompetente myndighed har truffet en positiv afgørelse om ansøgningen.

3. Ansøgningen kan også indgives til de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat, mens indehaveren af

det blå EU-kort stadig har ophold på den første medlemsstats område.

4. I overensstemmelse med procedurerne i artikel 11 behandler den anden medlemsstat denne ansøgning og informerer skriftligt ansøgeren og den første medlemsstat om sin beslutning om enten:

a) at udstede et blå EU-kort og tillade, at ansøgeren tager ophold på dens område med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, hvor betingelserne i denne artikel er opfyldt, og på de betingelser, der er fastsat i artikel 7-14, eller

b) at afslå at udstede et blå EU-kort og forpligte ansøgeren og dennes familiemedlemmer til i overensstemmelse med procedurerne i national ret, herunder procedurerne for udsendelse, at forlade dens område, hvor betingelserne i denne artikel ikke er opfyldt. Den første medlemsstat tillader straks uden formaliteter indehaveren af det blå EU-kort og dennes familiemedlemmer at indrejse igen. Dette gælder også, hvis det blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, er udløbet eller blevet inddraget under behandlingen af ansøgningen. Artikel 13 finder anvendelse efter fornyet indrejse.

5. Såfremt det blå EU-kort, der er udstedt af den første medlemsstat, udløber under behandlingen, kan medlemsstaterne, hvis det kræves i henhold til national ret, udstede midlertidige nationale opholdstilladelser eller tilsvarende tilladelser, der giver ansøgeren mulighed for fortsat at opholde sig lovligt på deres område, indtil de kompetente myndigheder har truffet afgørelse om ansøgningen.

6. Ansøgeren og/eller vedkommendes arbejdsgiver kan pålægges at afholde udgifterne i forbindelse med tilbagevenden og fornyet indrejse, jf. stk. 4, litra b), for indehaveren af det blå EU-kort og dennes familiemedlemmer, herunder udgifter dækket ved brug af offentlige midler, når det er relevant.

7. I medfør af denne artikel kan medlemsstaterne fortsat fastsætte antallet af indrejser som omhandlet i artikel 6.

8. Fra og med den anden gang, hvor en indehaver af det blå EU-kort og, hvis det er relevant, vedkommendes familiemedlemmer gør brug af muligheden for at flytte til en anden medlemsstat på betingelserne i dette kapitel, forstås ved »den første medlemsstat«, den medlemsstat, som den pågældende fraflytter, og ved »den anden medlemsstat« den medlemsstat, som den pågældende søger ophold i.

Artikel 19

Familiemedlemmers ophold i den anden medlemsstat

1. Hvis indehaveren af det blå EU-kort flytter til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 18, og hvis familien allerede var etableret i den første medlemsstat, har vedkommendes familiemedlemmer ret til at ledsage den pågældende.

2. Senest én måned efter indrejsen på den anden medlemsstats område indgiver de pågældende familiemedlemmer eller indehaveren af det blå EU-kort i overensstemmelse med national ret en ansøgning om opholdstilladelse som familiemedlem til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder.

I tilfælde, hvor familiemedlemmernes opholdstilladelse, der er udstedt af den første medlemsstat, udløber under behandlingen eller ikke længere giver indehaveren ret til lovligt ophold på den anden medlemsstats område, tillader medlemsstaterne den pågældende at opholde sig på deres område, om nødvendigt ved at udstede midlertidige nationale opholdstilladelser eller tilsvarende tilladelser, der giver ansøgeren mulighed for fortsat at opholde sig lovligt på deres område sammen med indehaveren af det blå EU-kort, indtil den anden medlemsstats kompetente myndigheder har truffet afgørelse om ansøgningen.

3. Den anden medlemsstat kan kræve, at familiemedlemmerne sammen med deres ansøgning om opholdstilladelse fremlægger:

- a) deres opholdstilladelse i den første medlemsstat og et gyldigt rejседokument eller bekræftede kopier heraf samt et visum, hvis et sådant kræves
- b) bevis for, at de har haft ophold i den første medlemsstat som familiemedlemmer til indehaveren af det blå EU-kort
- c) bevis for, at de har en sygeforsikring, der dækker alle risici i den anden medlemsstat, eller at indehaveren af det blå EU-kort har en sådan forsikring, der dækker dem.

4. Den anden medlemsstat kan kræve, at indehaveren af det blå EU-kort fremlægger bevis for, at indehaveren:

- a) har en bolig, der betragtes som normal standard for en familie af tilsvarende størrelse i samme område, og som opfylder de generelle sikkerheds- og sundhedsstandarder i den pågældende medlemsstat
- b) har faste og regelmæssige indtægter, der er tilstrækkelige til, at den pågældende kan forsørge sig selv og sine familiemedlemmer uden social bistand fra den pågældende medlemsstat. Medlemsstaterne vurderer disse midler på grundlag af deres art og regelmæssighed og kan tage hensyn til niveauet for nationale mindstelønninger og -pensioner samt antallet af familiemedlemmer.

5. Undtagelserne i artikel 15 finder fortsat anvendelse med de fornødne ændringer.

6. Hvis familien ikke allerede var etableret i den første medlemsstat, finder artikel 15 anvendelse.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Gennemførelsesforanstaltninger

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen og de øvrige medlemsstater meddelelse om de love eller administrative bestemmelser, de vedtager i medfør af artikel 6, artikel 8, stk. 2, og artikel 18, stk. 6.

De medlemsstater, der anvender bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater en behørigt begrundet afgørelse, hvori de berørte lande og sektorer anføres.

2. Medlemsstaterne sender hvert år i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007, første gang senest den 19. juni 2013, Kommissionen statistiske oplysninger om antallet af tredjelandsstatsborgere, der er indrømmet et blå EU-kort og, så vidt muligt, antallet af tredjelandsstatsborgere, der har fået forlænget eller frataget deres blå EU-kort i det foregående kalenderår med angivelse af nationalitet og så vidt muligt beskæftigelse. Der skal på samme måde gives statistiske oplysninger om indrejste familiemedlemmer bortset fra oplysninger om deres beskæftigelse. For så vidt angår indehavere af det blå EU-kort og deres familiemedlemmer, der er indrejst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 18, 19 og 20, præciseres det i oplysningerne desuden så vidt muligt, i hvilken medlemsstat de tidligere har haft ophold.

3. Ved anvendelse af artikel 5, stk. 3, og i givet fald artikel 5, stk. 5, henvises der til Kommissionens (Eurostat) oplysninger samt, hvis det er relevant, nationale oplysninger.

Artikel 21

Rapporter

Kommissionen aflægger hvert tredje år og for første gang senest den 19. juni 2014 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv i medlemsstaterne navnlig med en analyse af konsekvenserne af artikel 3, stk. 5, artikel 5 og artikel 18, og foreslår i givet fald nødvendige ændringer.

Kommissionen analyserer især relevansen af den løntærskel, der er fastsat i artikel 5, og undtagelserne i nævnte artikel, og tager i den forbindelse hensyn til bl.a. forskellene mellem medlemsstaternes økonomiske, sektormæssige og geografiske forhold.

Artikel 22

Kontaktpunkter

1. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter, der er ansvarlige for at modtage og videreformidle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 16, 18 og 20.

2. Medlemsstaterne sikrer et hensigtsmæssigt samarbejde om udvekslingen af oplysninger og dokumentation, jf. stk. 1.

*Artikel 23***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juni 2011. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 25***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 2009.

På Rådets vegne

J. ŠEBESTA

Formand
